

МАКАРЄВИЧ Юліуш (Makarewicz Juliusz; 05. 05. 1872, м. Самбір, нині Львів. обл. — 20. 04. 1955, Львів) — польський правознавець, криміналіст. Дійсний член НТШ (1920), Амер. АН у Бостоні (1933), Польс. академії знань (1938), почес. д-р Львів. університету (1938). Навч. у гімназіях м. Тарнув (Польща) і Кракова, 1894 закін. Ягеллон. університет у Кракові зі ступ. д-ра права. Працював у Крайовому суді Кракова, продовжував навч. в університетах м. Галле (Німеччина), Берліна та Парижа. 1897 захистив габілітац. дис. і отримав звання доцент австрій. кримінал. права. Від 1904 — надзвич. професор кафедри кримінал. права Ягеллон. університету; від 1907 — звич. проф. однойм. каф., водночас 1909–10 і 1919–20 — декан факультету кримінал. права й адміністрації, 1923–24 — ректор Львів. університету. 1919 увійшов до Кодифікац. комісії Польщі. Став осн. розробником Кримінал. кодексу Польщі 1932 (відомий як «Кодекс М.»), високо оціненого фахівцями з європ. країн. 1925–35 обирався сенатором парламенту Польщі від християн. демократів, був віце-

головою Правової комісії сенату. Після вступу рад. військ 1939 позбавлений права викладати в університеті. Під час нім. окупації 1941–44 нелегально читав лекції у таєм. польс. Львів. університеті. У січні 1945 заарешт. органами НКВС, утримувався у концтаборі в м. Краснодар (нині Сорокине Луган. обл.). Звільнений після звернення польс. наук. громадськості та уряду, однак відмовився виїхати до Польщі й 1947 повернувся на посаду професор кафедри кримінал. права і процесу Львів. університету. Наукові дослідження: історія та філософія права, кримінал. (карне) право і процес.

Основні праці

Das Wesen des Verbrechens. Wiedeń, 1896; Prawo karne ogólne. Kraków, 1914; Polskie prawo karne. Część ogólna. Lwów; Warszawa, 1919; Zbrodnia i kara. Lwów, 1922; Prawo karne. Wykład porównawczy z uwzględnieniem prawa obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej. Lwów; Warszawa, 1924; Kodeks karny z komentarzem. Lwów, 1938; Rozwój instytucji usiłowania w prawie karnym, Lwów, 1941; Wstęp do filozofii prawa karnego w oparciu o podstawy historyczno-rozwojowe. Lublin, 2009; Prace rozproszone publikowane w latach 1895–1901. Lublin, 2010; Prace rozproszone publikowane w latach 1902–1913. Lublin, 2012.

Рекомендована література

1. J. Warylewski. Juliusz Makarewicz – uczony, kodyfikator, polityk (1872–1955) // *Palestra*. Warszawa, 1999. № 5–6;
2. A. Zoll. Juliusz Makarewicz (1872–1955) // *Uniwersytet Jagielloński. Złota Księga Wydziału Prawa i Administracji*. Kraków, 2000;
3. A. Redzik. Profesor Juliusz Makarewicz – życie i dzieło // *Prawo karne w poglądach Profesora Juliusza Makarewicza*. Lublin, 2005.

Л. О. Зашкільняк

Бібліографічний опис:

Макаревич Юліуш / Л. О. Зашкільняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60592>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).